

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/29/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317010748
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2317010748.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a JUDr. Vladimíra Tencera, v trestnej veci obžalovaných R. I. a P. M. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a iné, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 21.11.2018, č.k. 2T/163/2017-316, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.9.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta, zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 21.11.2018, č.k. 2T/163/2017-316, boli obžalovaní R. I. a P. M. uznaní za vinných zo spáchania - R. I. v bode 1 obžaloby zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b), odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, v bodoch 2 a 3 obžaloby pokračujúci prečin porušovania domovej slobody, z toho v bode 2 podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona a v bode 3 podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona, pokračujúci trestný čin krádeže, z toho v bode 2 obžaloby prečin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a v bode 3 obžaloby zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b), odsek 4 písmeno b) Trestného zákona - obžalovaný P. M. v bode 1 obžaloby zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Okresný súd za skutok v bode 1 obžaloby u obžalovaného R. I. podľa § 44 Trestného zákona súd upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože trest odňatia slobody uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 23.3.2016, sp. zn. 29T/129/2015, právoplatný dňa 23.3.2016, považuje na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný. Za skutky v bodoch 2 a 3 obžaloby uložil obžalovanému I. podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona, s použitím § 36 písmeno l), § 37 písmeno m), § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky a podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaného P. M. odsúdil podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky a podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd zaraďuje obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 3.6.2016, sp. zn. 1T/72/2016, právoplatným dňa 7.10.2016 a výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 13.4.2017, sp. zn. 29T/101/2016, právoplatným dňa 6.5.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovaným uložil povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenej spoločnosti Palatín company s.r.o., so sídlom Stará Vajnorská 17, Bratislava, IČO: 35 978 066, škodu vo výške 1400,- eur.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému R. I., nar. XX.X.XXXX, uložil povinnosť nahradiť:

- právny nástupcom poškodeného C. E., nar. XX.X.XXXX, zomrelého dňa X.X.XXXX - R. E., rod. J., nar. X.X.XXXX, bytom N., M. XXX/XX, R. P., rod. E., nar. XX.X.XXXX, bytom N., O. E. XXX/XX, X. E., rod. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., M. XXX/XX, škodu spolu vo výške 367,- eur.

- poškodenému G. P., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom N., E. XXXX/XX, škodu vo výške 500,- eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodených - spoločnosť Palatín company s.r.o., so sídlom Stará Vajnorská 17, Bratislava, IČO: 35 978 066 a G. P., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom N., E. XXXX/XX, so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie proti výroku o treste obžalovaného R. I. prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta. Uviedol, že nie je možné sa stotožniť so záverom súdu o dostatočnosti trestu uloženého skoršími rozhodnutiami súdu v trvaní 18 mesiacov a to vzhľadom na samotnú základnú trestnú sadzbu podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, t.j. 3 až 10 rokov, o to viac, ak by súd uznal ďalšiu priťažujúcu okolnosť a to, že spáchal viac trestných činov a následne by pri prevahe priťažujúcich okolností aplikoval pri ukladaní trestu aj zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby a vychádzal by z takto upravenej trestnej sadzby, t.j. 5 rokov a 4 mesiace. Za skutky v bode 2 a 3 ukladal úhrnný trest odňatia slobody, zistil prítomnosť 1 poľahčujúcej okolnosti, že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestnej činnosti a túto oľutoval, a 1 priťažujúcej okolnosti, že bol už za trestný čin odsúdený. Okolnosť, že spáchal viac trestných činov, neposúdil ako priťažujúcu okolnosť, ale ako okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona a podľa tohto ustanovenia len upravil hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného (§ 212 ods. 4 Trestného zákona) zvýšením o jednu tretinu. Má za to, že súd mal zároveň aplikovať § 37 písm. f), § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona a zvýšiť dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu. Odôvodnil to tým, že v zmysle súčasnej právnej úpravy nemôže byť súčasné použitie ustanovenia § 38 ods. 4 a ustanovenia zakotvujúceho tzv. asperačnú zásadu pre páchatel'a neprímerane prísne, nakoľko ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona má vplyv výlučne na úpravu dolnej hranice trestnej sadzby a teda nedochádza pri ich súčasnom použití k duplicitnému zvyšovaniu dolnej hranice trestnej sadzby tak, ako tomu bolo pri predchádzajúcej právnej úprave. Tiež poukázal na osobný profil obžalovaného, vzhľadom na jeho predchádzajúci život, možno konštatovať, že ide o osobu, ktorá opakovane pácha rôznorodú trestnú činnosť. Preto navrhuje zrušiť napadnutý rozsudok v napadnutej časti, a uložiť za skutok v bode 1 súhrnný trest odňatia slobody podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), písm. h), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 4 mesiace, so zaradením so ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pri súčasnom zrušení výroku o vine a treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta zo dňa 23.3.2016, právoplatný ten istý deň, sp.zn. 29T/129/2015, trestného rozkazu Okresného súdu Galanta zo dňa 22.4.2015, sp. zn. 1T/11/2015, právoplatný dňom 20.7.2015. Za skutky v bode 2 a 3 obžaloby podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), písm. h), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 2, Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 4 mesiace, so zaradením so ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Na verejnom zasadnutí nariadenom na rozhodnutie o podanom odvolaní, zotrval prokurátor na podanom odvolaní. Obžalovaný navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Prokurátor podal odvolanie ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote. Prokurátor podal odvolanie proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Krajský súd vzhľadom na dôvody odvolania prokurátora smerujúce len čo do výroku o treste a spôsobe jeho výkonu u obžalovaného I. obmedzil svoju prieskumnú povinnosť len na tento výrok.

Odvolacia námietka prokurátora k pochybeniu súdu, keď v bode 1 obžaloby upustil od uloženia súhrnného trestu napriek tomu, že základná trestná sadzba žalovaného trestného činu v bode 1 je 3 až 10 rokov, vzhľadom k už uloženému trestu odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, by bola dôvodná. Avšak len s ohľadom na stav právnej úpravy Trestného zákona účinného do 31.7.2019 týkajúcej sa ustanovení upravujúcich a vymedzujúcich trestný čin krádeže v zmysle § 212.

S účinnosťou od 1.8.2019 znie § 212 Trestného zákona takto:

(1) Kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a

- a) spôsobí tak malú škodu,
- b) čin spácha vlámaním,
- c) bezprostredne po čine sa pokúsi uchovať si vec násilím alebo hrozbou bezprostredného násillia,
- d) čin spácha na veci, ktorú má iný na sebe alebo pri sebe,
- e) takou vecou je vec z úrody z pozemku, ktorý patrí do poľnohospodárskeho pôdneho fondu, alebo drevo nachádzajúce sa na lesnom pozemku, alebo ryba z rybníka s intenzívnym chovom,
- f) čin spácha na veci, ktorej odber podlieha spoplatneniu na základe osobitného predpisu, alebo
- g) bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

(2) Odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) a spôsobí ním väčšiu škodu,
- b) hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, alebo
- c) z osobitného motívu.

(3) Odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) a spôsobí ním značnú škodu,
- b) závažnejším spôsobom konania,
- c) na mieste poživajúcom pietu alebo všeobecnú úctu alebo na mieste konania verejného zhromaždenia alebo obradu,

- d) na veci, ktorá požíva ochranu podľa osobitného predpisu,
- e) tým, že taký čin zorganizuje, alebo
- f) na chránenej osobe.

(4) Odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov sa páchateľ potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) a spôsobí ním škodu veľkého rozsahu,
- b) ako člen nebezpečného zoskupenia, alebo
- c) za krízovej situácie.

Krajský súd teda poukazuje na to, že trestný čin krádeže má tak už iba jednu základnú skutkovú podstatu (§ 212 ods. 1), pričom spáchanie trestného činu krádeže vlámaním napĺňa túto základnú skutkovú podstatu (§ 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona) a nie skutkovú podstatu kvalifikovanú.

V zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 Trestného zákona sa trestnosť činu posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchateľa priaznivejší.

Časová pôsobnosť Trestného zákona zakotvuje zásadu posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu podľa zákona účinného v čase, kedy bol trestný čin spáchaný. V časovej pôsobnosti je vyjadrená aj ústavná zásada vylúčenia retroaktivity (spätnej pôsobnosti), ak by to bolo pre páchateľa nepriaznivejšie. Použitie retroaktivity v prospech páchateľa je však povinné (článok 50 ods. 6 ústavy a článok 7 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd).

Ustanovenie o časovej pôsobnosti súčasne upravuje možnú konkurenciu viacerých zákonov (rozumejú sa ňou všetky zákony od času spáchania trestného činu dovtedy, keď sa o trestnom čine rozhoduje) tak, že pri posudzovaní trestnosti činu a ukladaní trestu sa použije ten zákon, ktorý je pre páchateľa priaznivejší.

V prípade obžalovaného R. I. nastala situácia, kedy bol tento uznaný za vinného zo spáchania trestného činu krádeže vlámaním. V čase rozhodovania o vine, o právnej kvalifikácii a ukladania trestu okresným súdom, bol spáchaný trestný čin v bode 1 v zmysle zákona účinného do 31.7.2019 právne kvalifikovaný ako zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b), odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona a v bode 2 a 3 ako pokračujúci prečin porušovania domovej slobody, z toho v bode 2 podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona a v bode 3 podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona, pokračujúci trestný čin krádeže, z toho v bode 2 obžaloby prečin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a v bode 3 obžaloby zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b), odsek 4 písmeno b) Trestného zákona. Takýto postup bol správny vzhľadom na znenie Trestného zákona účinné v čase rozhodovania okresného súdu.

Medzi časom rozhodovania okresného súdu a časom rozhodovania súdu odvolacieho však prišlo k zmene Trestného zákona, a následkom toho aj k povinnosti použiť zákon, ktorý je pre páchateľa priaznivejší. V tomto prípade sa posudzovanie týka len rozhodovania o výroku o treste, ktorý bol napadnutý odvolaním. Výrok o vine nie je a nemôže byť predmetom skúmania odvolacieho súdu. Preto bolo potrebné ukladať obžalovanému trest podľa Trestného zákona účinného od 1.8.2019, pretože podľa aktuálneho znenia Trestného zákona, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, spôsobí tak malú škodu a čin spácha vlámaním, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky, teda trestom miernejším, aký by bol za účinnosti predchádzajúceho Trestného zákona.

Je pravdou, že obžalovaný I. bol v bode 1 uznaný za vinného zo spáchania zločinu krádeže podľa ustanovenia § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, pričom v súčasnosti je trestný čin spáchaný vlámaním kvalifikovaný podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona. Zhrnúť možno teda, že trest bol u obžalovaného ukladán za trestný čin, ktorý je aj podľa v súčasnosti účinného Trestného zákona právne kvalifikovaný ako krádež vlámaním pri spôsobenej malej škode, len je systematicky zaradený a označený ako ustanovenie § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona a nie ako ustanovenie § 212 ods. 4 písm. b) Trestného zákona.

Podstatou však nie je len zmena číselného označenia trestného činu krádeže vlámaním, ale trest (jeho výmera), ktorý je možné v súčasnosti za takýto trestný čin uložiť.

Trestná sadzba trestného činu krádeže vlámaním (pri spôsobenej malej škode) je podľa súčasne platného a účinného Trestného zákona vymedzená rozsahom „až na dva roky“, na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy, kedy bolo konanie páchateľa, ktorým si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, pričom čin spácha vlámaním a spôsobí ním škodu malú, kvalifikované podľa § 212 ods. 1,

ods. 4 písm. b) Trestného zákona s trestnou sadzbou „ tri roky až desať rokov“. Takýto skutok bol teda doposiaľ kvalifikovaný ako zločin, v súčasnosti ako prečin.

Priaznivejší z hľadiska ukladania trestu je tak pre obžalovaného Trestný zákon účinný od 1.8.2019. Dôkazom toho je aj dôvodová správa k novelizácii Trestného zákona, teda k zmenám účinným od 1.8.2019, podľa ktorej (citácia) „ v praxi orgánov činných v trestnom konaní boli v minulosti identifikované nejasnosti s právnou kvalifikáciou krádeže vlámaním, pri ktorej je spôsobená škoda malá. Takýto skutok bolo možné v závislosti od výkladu kvalifikovať ako prečin podľa § 212 ods. 2 písm. a) alebo zločin podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) za použitia § 138 písm. e), ktorým je definovaný osobitný kvalifikačný pojem - závažnejší spôsob konania, v danom prípade vlámaním. Obidve kvalifikácie sa líšia predovšetkým v trestnej sadzbe, ktorá je pri druhej alternatívne podstatne prísnejšia (zločin) ako pri prvej (prečin). Líšia sa však aj vecnou príslušnosťou a režimom prípravného konania (vyšetrovanie verzus skrátené vyšetrovanie). Výkladové stanoviská, ku ktorým sa už podujali rôzne authority, boli protichodné. Podľa stanoviska Najvyššieho súdu SR, publikovaného pod č. 116 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov 6/2012, by sa malo konanie páchatel'a, ktorým si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, pričom čin spácha vlámaním a spôsobí ním škodu malú, kvalifikovať ako zločin podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b). Podľa predkladateľa nezodpovedá táto prax požiadavke primeranosti trestu z hľadiska jeho výmery, čo je dôvodom predmetné ustanovenie novelizovať navrhovaným spôsobom. Zámerom legislatívnej zmeny, ktorá spočíva v zlúčení odsekov 1 a 2 je zároveň odstránenie pochybností pri určovaní druhu trestu a jeho výmery s poukazom na ustanovenie § 38 ods. 1, podľa ktorého na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadať ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Podľa takto nastavenej úpravy nebude možné kvalifikovať trestný čin krádeže spáchaný vlámaním, pri ktorom bola spôsobená malá škoda, podľa § 212 ods. 3 písm. b), a teda ako trestný čin spáchaný závažnejším spôsobom konania v spojení s § 138 písm. e), pri ktorom by sa použila vyššia trestná sadzba.“

Krajský súd ako súd odvolací je viazaný rozsahom podaného odvolania, teda jeho vymedzením len čo do trestu. Z uvedeného dôvodu postupoval krajský súd tak, že pri nezmenenom výroku o vine a teda aj právnej kvalifikácii trestného činu, za ktorý bol obžalovaný I. v bode 1 obžaloby uznaný za vinného, teda ako zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b), odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona spolupáchatel'stvom podľa § 20 Trestného zákona (keďže obžalovaný bol uznaný za vinného dňa 21.11.2018, rozhodnutie vo výroku o vine nadobudlo právoplatnosť márnym uplynutím lehoty na podanie odvolania voči výroku o vine), by ukladal trest podľa § 212 Trestného zákona účinného od 1.8.2019. Ako už bolo uvedené, znenie Trestného zákona účinného od 1.8.2019 upravuje trestný čin krádeže tak, že tento má už iba jednu základnú skutkovú podstatu (§ 212 ods. 1). Obžalovaným spáchaný trestný čin krádeže tak už po 1.8.2019 napĺňa základnú skutkovú podstatu v zmysle § 212 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Trestná sadzba trestného činu krádeže v zmysle § 212 ods. 1 písm. písm. a), b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona účinného od 1.8.2019 je v rozmedzí 6 mesiacov až 3 roky.

U obžalovaného je potrebné zohľadniť jednu poľahčujúcu okolnosť, že sa k trestnej činnosti priznal a túto oľutoval, a dve priťažujúce okolnosti, a to že spáchal viac trestných činov a že už bol za trestný čin odsúdený. Pri prevahe priťažujúcich okolností je potrebné zvýšiť dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona o jednu tretinu, teda na 16 mesiacov.

Potom je však možné konštatovať, že minimálna výmera zákonného trestu, ktorý by bolo potrebné obžalovanému za skutok v bode 1 obžaloby uložiť, je miernejšia ako trest uložený skorším trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 23.3.2016, sp. zn. 29T/129/2015, právoplatný dňa 23.3.2016, ktorým bol obžalovanému R. I. uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 6 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu so stredným stupňom strázenia, resp. že trest uložený uvedeným trestným rozkazom vo výmere 18 mesiacov nepodmienečne je za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a. Rozhodnutie o upustení od uloženia súhrnného trestu obžalovanému v zmysle § 44 Trestného zákona je potom rozhodnutím zákonným.

K odvolacej námietke prokuratúry k výroku o treste za skutky v bode 2 a 3 obžaloby (napriek opakovanému uplatňovaniu tejto námietky v obdobných prípadoch) k neuplatneniu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona krajský súd konštatuje, že nesúhlasí s názorom prokuratúry, že zmenou znenia ustanovení upravujúcich tzv. asperačnú zásadu stratilo opodstatnenie stanovisko trestnoprávneho kolégia ohľadom rozdielného výkladu § 37 písm. h) Trestného zákona, a teda že by malo prísť aj k zmene aplikácie spomínaného stanoviska. Treba totiž uviesť, že aj keď už neprichádza v zmysle ustanovenia § 42 ods. 2 Trestného zákona k zvyšovaniu dolnej hranice trestnej sadzby, úprava hornej hranice trestnej sadzby zostala bezo zmeny. Možno konštatovať, že povinné zvýšenie

hornej hranice trestnej sadzby je radikálne v tom rozsahu, ktorý odôvodňuje aplikáciu spomínaného stanoviska Najvyššieho súdu SR sp.zn. Tpj 104/2009 zo dňa 14.6.2010, a teda vylučuje súčasné použitie prirážajúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona a ustanovenia § 41 ods.2 Trestného zákona. Duplicitnému použitiu bráni zásada „ne bis in idem“ vyjadrená v § 38 ods. 1 Trestného zákona.

Aj tu však treba konštatovať, že následkom zmeny platnej právnej úpravy účinnnej od 1.8.2019, obdobne ako ohľadom skutku v bode 1 obžaloby, pri nezmenenom výroku o vine a teda aj právnej kvalifikácii trestných činov, za ktorý bol obžalovaný I. v bode 2 a 3 obžaloby uznaný za vinného, teda ako pokračujúci prečin porušovania domovej slobody, z toho v bode 2 podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona a v bode 3 podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona, pokračujúci trestný čin krádeže, z toho v bode 2 obžaloby prečin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a v bode 3 obžaloby zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b), odsek 4 písmeno b) Trestného zákona (keďže obžalovaný bol uznaný za vinného dňa 21.11.2018, rozhodnutie vo výroku o vine nadobudlo právoplatnosť márnym uplynutím lehoty na podanie odvolania voči výroku o vine), je nevyhnutné ukladať trest podľa § 212 Trestného zákona účinného od 1.8.2019.

Ako už bolo uvedené, znenie Trestného zákona účinného od 1.8.2019 upravuje trestný čin krádeže tak, že tento má už iba jednu základnú skutkovú podstatu (§ 212 ods. 1). Obžalovaným spáchaný trestný čin krádeže (bod 2 a 3 obžaloby) tak už po 1.8.2019 napĺňa základnú skutkovú podstatu v zmysle § 212 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Trestná sadzba prečinu krádeže v zmysle § 212 ods. 2 Trestného zákona účinného od 1.8.2019 je v rozmedzí 6 mesiacov až 3 roky. Trestná sadzba prečinu porušovania domovej slobody (bod 2 a 3 obžaloby) v zmysle § 194 ods. 2 Trestného zákona je v rozmedzí 1 rok až 5 rokov. Podľa absorpčnej zásady, ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov (v prípade súbehu trestných činov), uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprisnejšie trestný. Týmto trestným činom je už v súčasnosti prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona.

U obžalovaného je potrebné zohľadniť jednu poľahčujúcu okolnosť, že sa k trestnej činnosti priznal a túto oľutoval, a dve prirážajúce okolnosti, a to že spáchal viac trestných činov a že už bol za trestný čin odsúdený. Pri prevahe prirážajúcich okolností je potrebné zvýšiť dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona o jednu tretinu, teda na 28 mesiacov.

Keďže okresný súd uložil obžalovanému I. za skutky v bode 2 a 3 obžaloby úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, možno potom aj tento trest s ohľadom na zmenu trestných sadzieb trestného činu krádeže vlámaním, účinnú od 1.8.2019, označiť za zákonný a zodpovedajúci všetkým zásadám pre ukládanie trestu, pri zohľadnení závažnosti konania obžalovaného, osobných pomery obžalovaného, charakter celkovej trestnej činnosti, zvážená okolnosti, že obžalovaný bol už v minulosti opakovane súdne trestaný.

Správny je aj výrok o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, odvolanie prokurátora v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.